

GEGUŽĖS 13-toji – LIETUVIŲ TAUTOS MALDOS IR AUKOS DIENA

MARIJA ir LIETUVA

Mūsų tėvynė turi Marijos žemės vardą. Švč. Mergelė parodė mūsų kraštui ypatingą palankumą, atveju atvejais apsireikšdama įvairiose jo vietose. Atsidėkodami už tai, mes turėjome gražių šventovių, kurias mūsų protėviai savo prikaitu pastatydino. Mūsų tauta išaugino kartų kartas nuoširdžių Marijos garbintojų.

Lietuvoje įspūdingai ir su meile šventėme Švč. Mergelės garbei skiriamas šventes. Ražančius buvo tradicinė kiekvieno lietuvių malda. Su ražančiumi rankose ir škaplieriu ant kaklo jis vaikščiojo po savo laukus, keliavo į bažnyčią, žengė į karstą. Su tuo pat, tik gal paslėptu, ražančiumi jis pradėjo ir tęsia savo tremties dienas.

Šių dienų žmonija yra reikalinga stipresnių ir realesnių ryšių su dangumi. Ji visai pamatuotai didžiuojasi mokslo, technikos ir šiaip gyvenimo reikalų tvarkymo pažang. Deja, ji nevertina dvasinių vertybių. Tie, kurie tvarko žmonijos ir tautų gyvenimo reikalus, nedovanotinai laužo meilės, teisingumo bei kitus dorovės dėsnius. To pasėkoje mūsų laikų žemėje atsirado perdaug vargo, nekaltų ašarų bei kraujo; perdaug dangaus keršto šaukiančių prieš dorovę nusikaltimų.

1951 metų gegužės 13 dieną tremtyje esantieji lietuviai vyskupai, minėdami Lietuvos Bažnytinės Provincijos įkūrimo 25 metų sukaktį, šv. Kazimiero kolegijos koplyčioje Romoje, ypatingu aktu ir visu lietuvišku maldingumu Nekalčiausiai Marijos Širdžiai paaukojo po visą pasaulį išsiblaškiusius savo tikinčiuosius, prašydami dangiškosios Motinos globos ir pagalbos gyvybinėje tautos ir tėvynės kovoje.

Amerikoje ir kituose kraštuose mūsų tautiečių būriai, įsijungę į Mėlynosios Armijos Sąjūdį, plečia ir vykdo Švč. Mergelės Fatimoje pareikštus pageidavimus ir stengiasi Šv. Tėvo bei savo Episkopato Nekalčiausiai Jos širdžiai pasiaukojimo aktus įgyvendinti.

Šį garbingą žygį mums tenka tęsti. Mūsų tėvynės bylai vadovaujantieji veiksniai daro visa, kas tik įmanoma, kad ji būtų laimėta. Byla yra sunki. Atrodo, kad ji bus laimėta tik tuomet, kai dangaus galybės ateis į pagalbą. Šią pagalbą Švč. Mergelė mums pažadėjo Fatimoje. Kremliaus Valdovų jau braškąs sostas grius. Rusija, didžiausias šių dienų žmonijos nelaimių šaltinis, atsivers. Visa žmonija ir mūsų tauta susilauks šviesesnių dienų. Bet kad tos dienos greičiau išauštų, mums be tų centų, kuriuos duodame Tėvynės laisvės reikalams, tenka su visu nuoširdumu vykdyti Švč. Mergelės Marijos pareikštus pageidavimus: "Cor Mariae Immaculatum, intercede pro nobis – Nekalčiausioji Marijos Širdie, užtarki mus". Tai malda, kuri turi rasti vietą mūsų lūpose ir širdyje Marijos švenčių proga, pirmaisiais

MOTINA

D. TARABILDIENĖ

MOTINAI

STASYS DŽIUGAS

Tavo vardą mini ramunėlė
Ir miškų žibutė mėlyna.
Ten toli, toli prie Nemunėlio,
Kai ateina Motinos diena.

Skardžiai tenai pragysta vytureliai,
Dar saulutei miegant pataluos...
Džiaugėsi vaikučiai — dideli ir mažutėliai,
Kol visi laimingi buvome namuos...

Tau gėlių įteikdavom kiekvienas.
Prašėme: gyvenk, gyvenk ilgai...
Už kančias Tau meilę davė Dievas —
Saugok ir globok mus amžinai...

mėnesių šeštadieniais, spalio bei gegužės mėnesiais ir visą gyvenimą. Tai pačio dangaus mums nurodytas ginklas tėvynės ir tautos laisvei atkovoti. Neužmeskime jo.

K. P. Aleksa

SEMANARIO

MŪSU LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 3.500,00

Prenumerata paprastu paštu užsieniu: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 8.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 300,00

Už skelbimų kalbą ir turinį. Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiu.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal. 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 70,00

I P. Amerika orb paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00

L. Kairio byla —

KALTINA NUSIKALTĖLIAI

Birželio 14-25 dienomis Chicagos teisme (US District Court) buvo sprendžiama mūsų tautiečio Liudo Kairio byla, kurioje jis buvo kaltinamas II pasaulinio karo metu Vokietijoje buvęs nacių koncentracijos stovyklos Treblinkoje (Lenkijoje) sargybinis. Vėliau, emigruodamas į JAV-bes ir čia imdamas JAV-bių pilietybę suklastojęs savo dokumentus, pakeitęs gimimo datą. Oficialus teismui reikalavimas — atimti L. Kairiui JAV pilietybę. Teisėjas U.S. District Judge James B. Moran. Kaltinamąjį kaltino 7 advokatai, Normano Moskowitz vadovaujami. Gynė 4 žymūs Kirkland and Ellis bendrovės advokatai: Fred H. Bartlit, Jr., David E. Springer, Thomas O. Kuhns ir Philip S. Beck. Iš vienos ir kitos pusės buvo iš viso apie 50-60 liudininkų. Bylos eigą sekė Chicagos spaudos, televizijos, radijo reporteriai. Teisiamieji posėdžiai buvo baigti VI.25, tačiau sprendimo teks laukti dar, gal būt, keletą mėnesių. Tai buvo beveik "Nuernbergas" ... Byla turėjo būti "iškilminga", "parodomoji", "gąsdinanti". Ji turėjo liesti visus lietuvius išėivius. Tam tikra prasme ji turėjo teisti mūsų pokario meto išėiviją.

Sovietai medžiagą pateikė Izraeliui, o šio rūpesčiu buvo įkurta Teisingumo departamento sudėtyje Speciali investigacijos įstaiga (OSI), kuriai šiuo metu vadovauja Allan Ryan. 1980 m. Teisingumo departamentas sudarė sutartį su Sovietų Sąjungos valdžia. Sutartis slapta ir jos tekstas niekur nebuvo paskelbtas. Netgi L. Kairį gynusiems ir kitoms institucijoms nepavyko išgauti jos teksto. Iš tokių bylų eigos matyti, kad OSI įstaiga sutiko vesti tokias bylas pagal rusų nustatytus nuostatus, plačiai naudotis rusų (praktiškai KGB įstaigų) teikia-

ma dokumentine medžiaga, apklausi-
nėti liudininkus Rusijos (sovietų) terito-
rijoje pagal rusų teisinį kodeksą. Ir L.
Kairio byloje abiejų šalių advokatai bu-
vo nuvykę į Rygą, kur galėjo apklausi-
nėti KGB įstaigų paskirtus "liudininkus",
kurių kaltinamasis Kairys niekada nėra
matęs ir jų pavardžių negirdėjęs. Minėti
"liudininkai", stovint už jų nugaros ka-
gebistams, pateikė melagingus liudijim-
us, apkaltinančius L. Kairį. Vadinamų
"liudininkų" apklausinėjimas buvo pra-
vestas "pagal Sovietinės Latvijos kodek-
są".

Pats Kairys buvo ilgą laiką žiauriai
tardomas Chicagoje. Iš viso tardymo ir
teismo proceso metu jis turėjo atsak-
kyti į 6732 "kryžminius" klausimus.

Bylos metu į teismo salę buvo atga-
benti "kalnai" sovietinių "dokumentų",
apkaltinančių Kairį. Pagal juos Kairys —
"kaceto sargybinis", "žmogžudys", "do-
kumentų klastotojas" ir kitoks niekadė-
jas. Visa eilė neteisių liudininkų liudijo
prieš L. Kairį. Nors JAV-bės nepripažįs-
ta prievartinio Lietuvos įjungimo į Sovie-
tų Sąjungą, tačiau bylos eigos metu į tai
nebuvo kreipiama dėmesio. Netgi teismo
posėdžių metu buvo atvykę 2 ar 3 sovie-
tų pasiuntinybės Washingtono pareigū-
nai, su kuriais labai glaudžiai koordinavo
L. Kairio kaltintojai.

Kairio kaltintojų labai glaudus ryšys
su Sovietų pasiuntinybe parodė, kad
pagrindinis tokių bylų tikslas nėra tie-
sos ieškojimas, o lietuvių išėivijos demo-
ralizavimas.

Tokių bylų gynimo išlaidos, žinoma,
milžiniškos, ir vargšas L. Kairys né ne-
galėjo galvoti apie advokatų samdymą.
Tačiau gal pati Apvaizdos ranka jam
davė gynėją: juo buvo garsi teisininkų
bendrovė Kirkland and Ellis (200 E.
Randolph Dr., Chicago, IL 60601), tu-
rinti savo skyrius Washingtono, Phila-
delphijoje, turinti apie 350 žymių ad-
vokatų.

Ir gynė ji mūsų nekaltą tautietį, už-
pultą bolševikų ir Izraelio agentų labai
stipriai.

Šioje skalėje liudijo: Jerome A. Bren-
tar (adv. žymus IRO pareigūnas), Phi-
lip J. Corso (sargybų kuopų darbuoto-
jas), Herbert Greenlee (IRO pareigūnas),
Paul Hartmann buv. JAV vicekonsulas),
Jack Maury (buv. KGB agentas), W.G.
Niederland, Frederick Nesnansky (buv.
Čekoslovakijos KGB pareigūnas), Ed-
ward O'Connor (IRO pareigūnas, vice-
konsulas), David J. Purtell (dokumen-
tų specialistas), Arthur Sinai, Imants
Lesinskis (buv. sovietinės Latvijos
KGB aukštas pareigūnas) ir keletas ki-
tų. Atitinkami specialistai parodė,
kaip sovietų agentai klastoja dokumen-
tus ir "įrodymus".

Iš lietuvių teismo organams parody-
mus bei liudijimus pateikė: J. Dainaus-
kas, J. Daužvardienė, A. Kezys, J. Krei-
vėnas, Br. Kviklys, J. Lintakas, J. Prun-
kis, K. Pugevičius, Vl. Vijeikis.

Teismo proceso metu sovietai bei jų
agentai negalėjo įrodyti, kad L. Kairys
buvo koncentracijos stovyklos sargybi-
nis ar kad būtų klastojęs dokumentus,
nurodęs neteisingą gimimo datą. Taigi
kaltintojai stengėsi, Evangelijos žo-
džiais, "sugauti jį kalboje". Kaltintojai
pateikė visą eilę klausimų; L. Kairio gy-
venant Vokietijoje, emigruojant, pra-
šant pilietybės, ieškant darbo ir kt. pro-
gomis surašytų anketų, kur buvo paste-
bėta kai kurių neesminių nevienodumų.
Čia kaltintojams naudingą patarnavimą
atliko ir viena čekagietė lietuvė, miru-
sio profesoriaus našlė. "Chicago Tribu-
ne" IV.26 korespondento žodžiais, ji
teisme (priesaikiniu būdu) paliudijo,
kad jos vyras niekada nebuvo gimnazi-
jos mokytojas ir tokiu būdu negalėjęs
mokyti L. Kairio, kaip jis užrašęs vieno-
je savo anketų. Kodėl ji taip "paliudijo"
prieš mūsų tautietį, neaišku. Kairys tik-
rai 1940 m., Lietuvai atgavus Vilnių,
mokėsi vienoje Vilniaus gimnazijoje
(Subačiaus gatvėje), o minėtas profes-
orius tada, trūkstant mokytojų, kurį lai-
ką toje gimnazijoje dėstė istorijos daly-
ką, taigi ir Kairį mokė. Ir šis mokytoja-
vimo gimnazijoje faktas jokių būdu
profesoriaus nepažemino. Neteko gir-
dėti, kad minėta liudininkė būtų savo
melagingą parodymą atšaukusi. Taigi
tuo metu, kai garbinga Kirkland — El-
lis bendrovė ir kiti įvairių tautybių pa-
reigūnai energingai, nesigailėdami dide-
lių pastangų gynė bolševikų agentų ne-
kaltai užpultą mūsų tautietį, minėta

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORGIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R. Cap. Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

TURISTAS APIE BRAZILIJĄ

Vasaros metu lankėsi São Paule lietuviai iš Melburno, Australijos, Petras Vaitkus. ML-vos korespondento susektas ir apklausinėtas, išreiškė savo įspūdžius.

Korespondentui, rodos, pirmiau rūpėjo ką nors daugiau sužinoti apie pačią Australiją ir ten gyvenančius lietuvius. Kuo čia ir pradeda savo reportažą. Red.

— Jūs atvykote iš Australijos. Tai mums dar labai mažai pažįstama šalis. Ką galėtumėte mums apie ją pasakyti?

— Australija: tai nemažas žemynas, iš visų pusių apsuptas okeanų, apgyventas tik pakraščiais, o vidury — tuštuma su augštais kalnais. Vidurio tuštuma — tai kengūrų viešpatija; manau, kad tie grakštūs gyvuliukai yra grynai tik to krašto gyventojai, nes kitur jie neturėtų tiek laisvės savo milžiniškais snukiais kur pasismaginti.

Australija yra labai turtingas kraštas: kalnuose yra begalybė įvairiausių mineralų, iki aukso ir deimantų. Be to, turi didžiausius plotus ir labai der-

moteris, kankinamo Kairio kūną įkalė seną, 42 metų vinį. Reikia dar stebėtis Chicagos didžiosios spaudos neobjektyvumu, kuris dažnai prilygdavo "Naujiems". Ji kiekvieną dieną pateikdavo bylos įvykių aprašymą ir visada iškelėdavo tik prieš L. Kairį nukreiptus liudijimus. Paminėjo ir minėtos lietuvės melagingą liudijimą, tačiau nepaminėjo liudijimų prieš sovietų agentus, iškeliančius jų klastotę. Nebuvo nė žodžiu paminėtas ir šių eilučių autoriaus ilgiau kaip 3 valandas teisme užsitęsęs liudijimas.

L. Kairio byla tik "prologas" tokių bylų gausybėje, kurias ruošiasi lietuviams iškelti bolševikų ir Izraelio agentai per OSI įstaigą.

b. kv.

lingos žemės, kur auga įvairiausių rūšių javai. Australija — kviečių aruodas; ir eksportuoja kviečius į visas šalis — ypač į sovietinę Rusiją, kurios žmonės gyvena pusbadžiu. Anksčiau, dar caro laikais, ir Rusija buvo kviečių aruodas; bet dabar ten "darbininkų rojus", o rojuje ar kas nors dirba? O kas nedirba, tas ir neturi ko valgyti.

Australijoje visa begalė gyvulių, ypač avių, kurios duoda labai aukštos kokybės vilnas, pažįstamas visam pasauliui kaip "Australijos vilnos".

Ten ir visokiausių vaisių — obuolių, kriaušių, vyšnių ir kitų, beveik kaip Lietuvoje, o taip pat ir šiltų kraštų vaisių, kaip apelsinai ir kt.

— Tai ten tik gyvenk, ir morėk! Ten gal ir jokios krizės nėra!

— Australija yra kultūringas kraštas. Buvusi Anglijos kolonija, pasisavino daug aukštos anglų kultūros. Tad, pavyzdžiui, įstatymai, ypač socialinėje srityje, yra puikiai sutvarkyti; visi gyventojai aprūpinti pensijomis, tad niekas nenkenčia bado ir negyvena skurde.

Tačiau ir čia, nežiūrint į krašto medžiaginius išteklius ir gerą socialinę santvarką, ekonominė krizė yra giliai jaučiama: augštas yra bedarbių nuosimtis, kas atsiliepia ir į politinę situaciją. Todėl ir paskutiniuose rinkimuose laimėjo darbiečiai, kurie mėgina gelbėti susidariusią blogą ekonominę padėtį; tačiau nėra didelių vilčių, nes ši, ekonominė liga, yra pasaulinė.

— Ar daug ten lietuvių? Ir kaip jie įsikūrę?

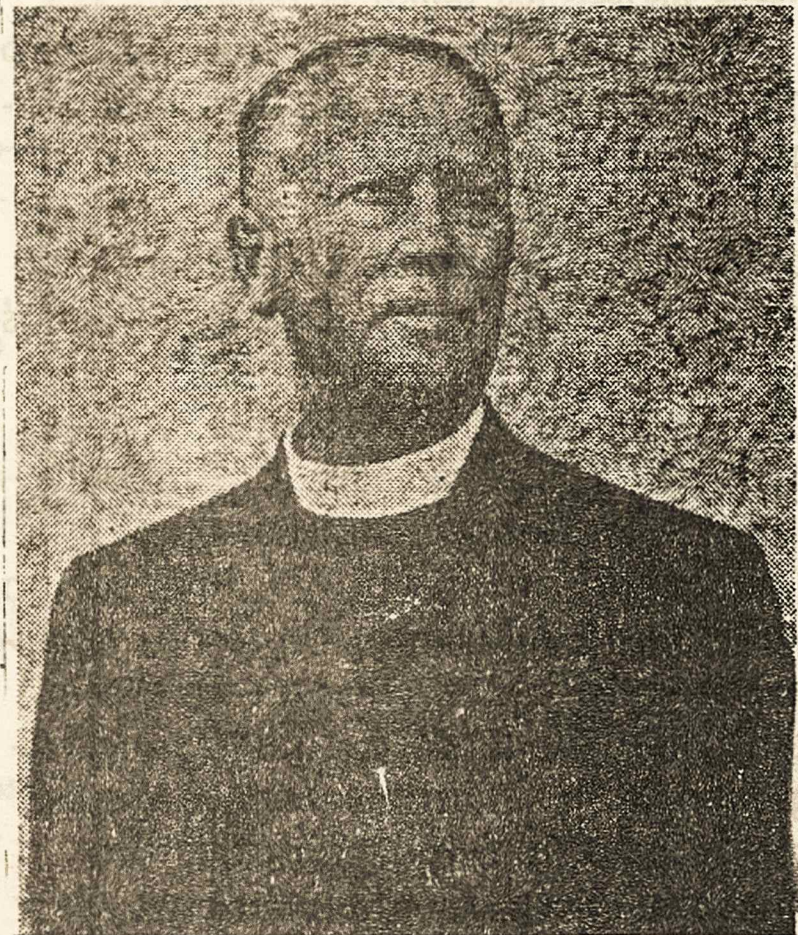
— Lietuvių koloniją sudaro beveik vien tik po karo atvykę pabėgėliai, kaip aš. Prieš karą imigracija čia buvo suvaržyta — galėjo įvažiuoti apsigyvenimui tik kas atsiveždavo tam tikrą sumą pinigų pradžiai, nusipirkdamas kokį ūkį ar įmonę ar kt. Po karo Australija įsileido ir karo pabėgėlių iš įvairių kraštų, jų tarpe ir apie 20.000 lietuvių.

Bus daugiau

Mirė Prel. J. Gutauskas

Balandžio 10 d. Glasgove mirė 87 metus amžinai užmerkė akis prel. Juozas Gutauskas, Skotijos lietuvių dvasios vadas, visuomenės veikėjas, buv. D. Britanijos Liet. Bendruomenės Tarybos pirmininkas, žurnalistas ir poetas.

Gimęs 1896 metais jotvingių krašte, Lazdijų par., Seinė apskr., Juozas Gutauskas mokėsi Seinuose, Žitomire, Friburge ir Muensteryje (Vokietijoje). Nuo 1934 m. ėjo Skotijos lietuvių dvasios vado pareigas ir ilgus metus redagavo savaitraštį

„Išeivių Draugas“. Prieškariniais laikais laikais bendradarbiavo Ateityje ir Židinys.

Dirbdamas visuomeninį darbą, kun. J. Gutauskas buvo suorganizavęs Skotijos lietuvių tarybą. 1940 metais — Skotijos lietuvių Lietuvai gelbėti fondą, įsteigus D. Britanijoje Lietuvių Bendruomenės organizaciją, buvo išrinktas L.B. Tarybos pirmininku.

Kun. J. Gutauskas turėjo poeto sielą ir liuoslaikio rašinėjo eilėraščius. 1964 m. jo kūryba buvo atspausdinta rinkinyje „Žilam plaukui“.

Prieš keliolika metų kun. J. Gutauskas buvo pakeltas į prelatus, bet pastaruoju metu, dėl susilpnėjusios sveikatos, turėjo apsigyventi poilsio namuose, Glasgove, ir atsakyti nuo visuomeninio darbo. Sekma dieną, balandžio 10 d. rytą buvo rastas užmiges amžinai miegu.

CONISA IMÓVEIS

Instalada no Prédio "Grão Duque Vytautas" - Vila Bela

ATENÇÃO!!! CONISA IMOVEIS é uma Imobiliária amiga dos Lituanos! VENDEMOS, COMPRAMOS, ALUGAMOS E ADMINISTRAMOS

IMÓVEIS EM GERAL

Nós oferecemos as melhores Casas e Terrenos nesta redondeza

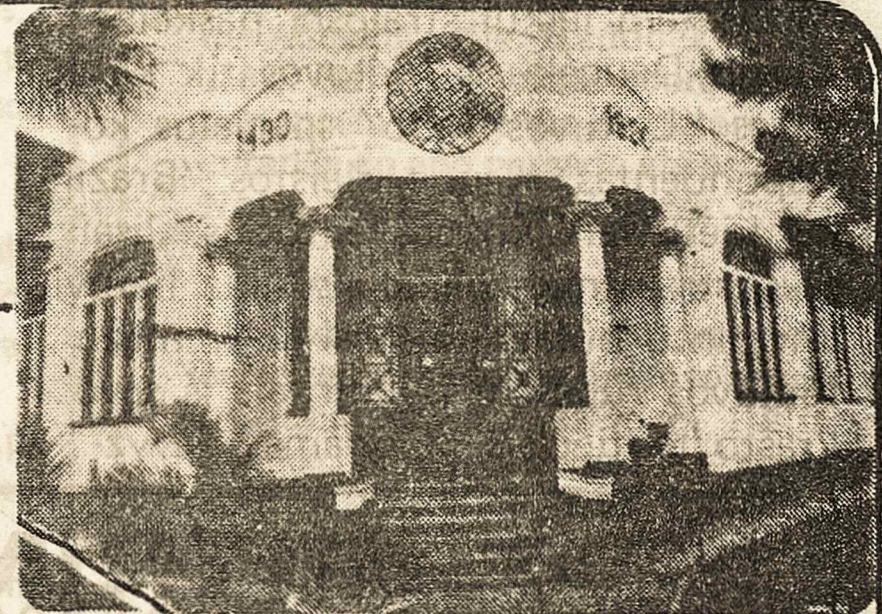
Nossos advogados lhes orientarão, com prazer, em todos os negócios Imobiliários e elaborarão os Contratos necessários.

AGUARDAMOS SUA VISITA!

Juntos tomaremos aquele Cafézinho!

Rua Santo Amásio, 327 - Vila Bela - (Esq. c/ Rua das Giestas, alt. n. 1.090) - Creci 22.140

Fones: 274-9002 - 274-8187 - e 274-2192

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

1930 metai, Brazilijos lietuvių spaudos plėtimosi metai

(tęsinys iš praeito nr.)

“Naujienu” turinys mišrus: vedybiniai skelbimai, pašto dėžutės laišku ilgiausi sąrašai, linksmi kampeliai ir didžiausias, išvardintas “Naujienu” bendradarbių “batalionas”, štai jie: “...ponai J. Daugėla, V. Kropas, J. Januškis, A. Majus, J. Vaškevičius, K. Planas, L. Šerkšnys, P. Rupeika, J. Laskauskas, V. Laskauskas, Br. Juodelis ir kt”. Be “lengvo pasiskaitymo”, “naudingų informacijų”, “linksmų juokų” ir kitų klausimų, rimtesniu įspėjimu prabilsta R. Kymantas apie plintantį lietuvių tarpe girtuokliavimą, ragindamas “... mesti tą nedorą girtavimo ir triukšmavimo paprotį”, nes “negarbingi (girtuokliai) žmonės visur šalinami, persekiojami, niekinami. Todėl, susipraskime kol dar nevelu”. – šaukia R. Kymantas. O J. Januškis gi pažymi, jog “Brazilijos Lietuviams šie metai (1930), jau pačioje jų pradžioje, lietuvišką vardą apipurvino... Šiais metais viso lietuviškumo nusmukimas, kaip moraliai, kultūriniai ir ekonominiai – pasiekė kulminacinį punktą”. Kodėl taip įvyko, kas “nusmukino” ir “apipurvino” lietuvišką vardą, autorius nepasako, bet patriotiškos dvasios pagautas, kad apšivalius nuo “purvo”, autorius ragina stoti į “Vytauto Didžiojo komitetus”...

“Naujienos” skelbė, jog bendradarbių joms netruks, bet jie nesirodė ir laikraštis darėsi kaskart blankesnis. Iš paduoto bendradarbių sąrašo, aktualiąsiai tam laikui straipsnį paskelbė Juozas Daugėla, iš Lietuvos tik ką atvykęs “Lietuvos Aido” specialus korespondentas, Kaune išleistas “Brazilijos Lietuviai” knygos autorius. Jisai savo straipsnyje palietė sunkią lietuvių imigrantų būklę šioje šalyje ir mažą Lietuvos rūpeščiu išvietintais iš savo krašto tautiečiais, duodamas pavyz-

JUOZAS DAUGĖLA

Lapelio “LIETUVA” redaktorius

džių ir palyginimų su kitų tautų imigrantais. Apgailestaudamas sunkią naujai atvykstančių lietuvių padėtį ir jau anksčiau čia atvykusių šaltą atsinešimą į “naujokus”. Autorius baigia palyginimu: “Reikia atminti, jog Brazilijoje seniau apsigyvenę lietuviai, veda grynai “amerikonišką” savotišką gyvenimą: nelaimėn įklampusį nesušelps, nepadės, bet atvirksčiai, – stengsis su tavim juo rečiau susidurti, kad iš jo nieko neprašytumei...” Mums to neteko patirti, kad lietuvis lietuvi, “įklampusiam balon”, neištiesyt savo ranko, nepagelbėtų iš jos išbrjsti. Negirdėjome taip pat, kad ir “amerikoniškas” gyvenimas būtų panašus, kaip čia.

Neilgai “naujas svečias”, – “Naujienos”, – viešėjo Brazilijos lietuvių kolonijoje. Pasirodęs vos keturis kartus, sustojo: Kas prie to privedė, nesiimate nagrinėti, bet tikri esame, jog svarbiausia ir pagrindine priežastimi to buvo kaip minėjome – nusikelnėjimas”.

“Naujienos”, trumpoje savo viešnagėje Lietuvių kolonijoje, neatsisveikino su savo bendradarbiais bei skaitytojais. Ant visados užversdamas savo

puslapius, pamoksliskai išbarė Susivienijimą Lietuvių Brazilijoje ir jo organą “Garsą”, kad, esą, dėl jų vedamos politikos, lietuvių kolonija patyrė didelį smūgį, o jie patys susilaukė liūdnos galo. “Naujienu” redaktorius L. Valiukas nepasigailėjo “užvožti” ir tariamiems savo bendradarbiams, – kam jie suruošė prieš “Naujienas” “pučą” ir išleidino lietuviškai skrajantį lapelį, pavadindami jį “Lietuva” su J. Daugėlos parašu ir imdami už jį 200 reisų.

Čia minimas lapelis “Lietuva” ir ruoštas prieš “Naujienas” ir jų redaktorių “sukilimas” (pučas), įvyko dėl to, kad L. Valiukas nepriėmė J. Daugėlos ir jo draugų “ultimatumo”, perleisti jiems laikraštį “Naujienas”. Užsirūstinę dėl “netaktiško” ir “antipatriotiško” L. Valiuko pasiūlymo, parodant “pučininkams” duris, nutarė išleisti naują “laikraštį”, – “Lietuva”. Paskelbto lapelio “raštininkai”, panašiai kaip Lietuvoje būdavo apšauties metu, kai karo komandantas išleisdavo griežtus įsakymus, taip ir lapelyje “Lietuva”, buvo šaukiami “mobilizuotis” buvę kariai, savanoriai, šauliai, studentai ir visi patriotiškai nusiteikę lietuviai... Prieš ką toji “mobilizacija” buvo skelbiama, ir patys lapelio autoriai nepasisakė, tik priminė, jog lapelio “Lietuva” redaktoriumi būsiąs J. Daugėla.

Taip šitas “Lietuvos” epizodas, įvykęs daugiau kaip prieš pusę šimto metų, baigėsi tada niekais. Įjungti “Lietuvą” į laikraščių sudėtį, nėra prasmės, nes ji – “Lietuva”, kaip laikraštis, nepasirodė.

Prie kelio galoėjo ir “Naujienos”. Ketvirtuoju numeriu redakcija kalba apie didelius sunkumus dėl “tekniškų apystovų, dėl nenormalaus lietuvių gyvenimo”, kurios sunkina užsibręžtą kultūrinį darbą dirbti. Su šitokiomis aimanomomis ir skundais, “Naujienos” baigė savo dienas 1930 metais birželio mėn. 8 dieną, atvirą lauką palikdamos jau įsisenėjusiam “Lietuviai Brazilijoje”. Neilgai, tačiau, taip tęsėsi. Vietoje “Naujienu”, “Birutės” spaustuvė, savo vardu, išleido mėnesinį jaunimui žurnalą, “Jaunųjų Žiedą”.

Bus daugiau

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

J. BUTRIMAVIČIUS
ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

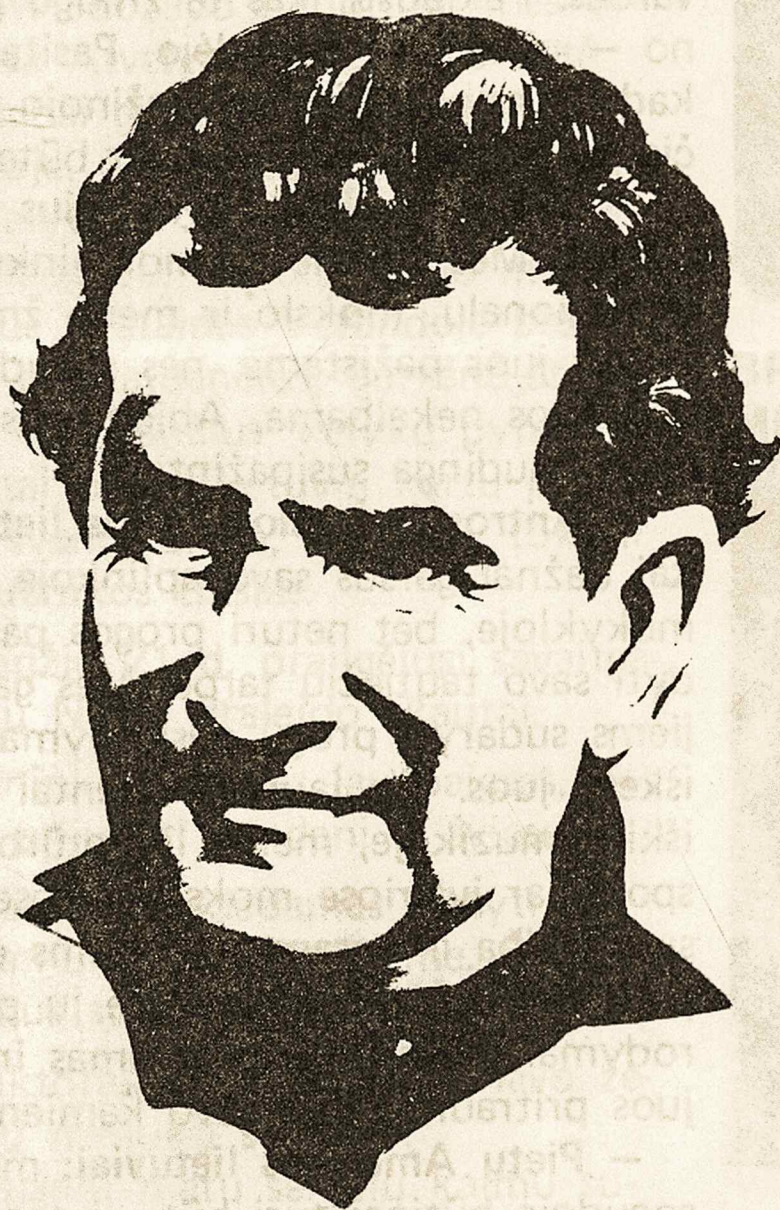
De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

EM PORTUGUÊS

NR. 15 (97)

DOM BOSCO

Dois padres no hospício

Com seus amigos sacerdotes falava dos projetos que tinha em mente como de empreendimentos garantidos.

— Erguerei escolas, laboratórios, oficinas. Vejo tudo, como se tudo já fosse uma realidade.

Ouviam-no a principio com curiosidade. Mas depois alguns começaram a menear a cabeça:

— Dom Bosco está com idéia fixa. Vai ficar doido...

— Precisa de tratamento, antes que seja tarde demais...

Até o amigo mais querido, seu braço direito na obra do Oratório, o teólogo Borel, começou a duvidar dele. Um dia em que Dom Bosco lhe havia falado calorosamente de seus projetos futuros, lançou-lhe os braços ao redor do pescoço, e beijando-o fraternalmente exclamou chorando:

— Pobre Dom Bosco! Pobre do meu amigo!

Com muito segredo reservou-se um lugar para Dom Bosco no manicômio. Uma tarde, estava dando aula de catecismo a alguns meninos, quando inesperadamente chega uma carruagem fechada. Desceram dois sacerdotes, e convidaram Dom Bosco a dar um passeio com eles.

— Está cansado, Dom Bosco. Um pouco de ar lhe fará bem.

— Com muito prazer, vou logo.

Um dos amigos abriu a porta e disse:

— Suba, Dom Bosco.

— Ah, não. Dom Bosco não subirá nunca antes dos senhores!

Após alguma insistência, os dois amigos

entenderam-se com os olhos e para não deitar a perder o plano concordaram em subir antes. Assim que entraram, Dom Bosco, com um movimento rapidíssimo, fechou a porta, e ordenou ao cocheiro:

— Para o manicômio, depressa; os dois estão sendo esperados!

Uma chicotada, e a carruagem disparou como uma flecha em direção ao manicômio que não ficava muito distante. Alguns enfermeiros estavam à espera, e se lançam sobre os dois coitados. Tiveram que explicar-se bem direitinho antes de reconquistar a liberdade.

A partir desse dia deixaram Dom Bosco em paz.

O milagre dos pequeninos pedreiros

Durante o dia, os pedreiros de Turim começaram a apreciar um espetáculo insólito: um padre arregaçava a batina e subia nos andaimes, por entre baldes de cal e pilhas de tijolos. Era Dom Bosco, que após suas ocupações, ia ao encontro de seus rapazes. Era uma festa para eles. Tinham vindo de lugares distantes, para em Turim trabalhar como serventes de pedreiro, e caíam muitas vezes nas mãos de patrões avaros e sem escrúpulos, que os exploravam. Dom Bosco era a única pessoa que lhes queria bem e os ajudava.

Mas Dom Bosco não se contentava com visitá-los no trabalho. Foi o primeiro na Itália a exigir contratos regulares de trabalho para seus jovens aprendizes, e a cuidar que os patrões os cumprissem.

Dom Bosco, porém, era apenas um homem, e as forças de um homem têm um limite.

Uma tarde de junho, ao fim de massacrante domingo em que havia confessado, pregado, divertido seus quinhentos moços, súbitamente desmaiou. Achava-se a poucos passos do Refúgio, e alguns transeuntes o carregaram até lá. Na noite a febre subiu assustadoramente.

Nos andaimes dos pequenos pedreiros, nas oficinas dos jovens mecânicos, a notícia se espalhou rapidamente: "Dom Bosco está à morte"!

Aquela noite, ao pequeno quarto do Refúgio onde Dom Bosco agonizava atacado por violenta pneumonia, foram chegando grupos de pobres rapazes assustados. Traziam ainda a roupa suja do trabalho, o rosto branco de cal. Não haviam ceado, para correrem logo ao leito de Dom Bosco. Choravam, rezavam:

— Senhor, não o deixeis morrer... Dom Bosco ficou oito dias entre a vida e a morte.

W a graça veio, arrancada à Virgem por aqueles pequenos que não podiam ficar sem pai.

Um domingo, depois do meio dia, apoiando-se numa bengala, Dom Bosco encaminhou-se para o Oratório. Os meninos vo-

aram-lhe ao encontro. Os maiores obrigaram-no a sentar-se numa poltrona, ergueram-se sobre os ombros e o carregaram em triunfo até o pátio.

Entraram na capela e agradeceram a Deus. Dom Bosco mal conseguiu dizer algumas palavras:

— Devo a vocês minha vida. Mas podem estar certos de que doravante a consumirei toda por vocês.

Naqueles dias de calor asfixiante, Dom Bosco voltou a Becchi, para convalescer. Prometeu aos seus meninos:

— Quando as folhas começarem a cair, estarei aqui de novo.

BOLETIM SALESIANO (a seguir)

Papa convidado a visitar a Lituânia

CIDADE DO VATICANO — Os bispos da República Soviética da Lituânia convidaram ontem o papa João Paulo II a visitar esse país por ocasião do quinto centenário de São Casimiro, morto em 1483. Ao receber ontem em audiência quatro bispos e um administrador apostólico lituano que fazem sua primeira visita a Roma em 45 anos, o papa manifestou sua esperança de que o governo soviético conceda aos católicos maior liberdade religiosa, como determinam os acordos de Helsinque, de 1975.

Entre os prelados lituanos não se encontrava o arcebispo Julijonas Steponavicius, praticamente confinado e impedido de exercer suas funções. O governo soviético não o autorizou a viajar a Roma.

— O ESTADO DE S. PAULO

Vicente Kutka, desenho-pintura como ato natural

Depois de expor em Veneza, na galeria Segno Grafico, uma série de trabalhos, Vicente Kutka realiza pela primeira vez uma individual no Brasil, a partir de hoje, com 25 desenhos-pinturas na Mônica Figueiras de Almeida (rua Haddock Lobo, 1568). As obras todas sobre papel, pertencem à série Views e foram executadas do ano passado até este, em Nova York, Viena, Veneza e São Paulo.

Filho de lituanos, Kutka nasceu em São Paulo há 30 anos, mas sua carreira e estudos se desenvolveram mais no Exterior: México, Itália, França. Pintor, desenhista e gravador, participou de salões e mostras coletivas e, em 1982, recebeu a medalha de ouro do Salão Bunkyo, de cujo júri participaram Manabu Mabe, Tomie Ohtake e Yutaka Toyota, entre outros. No Exterior, integrou bienais como a de San Juan (Porto Rico), Seul (Coréia), Kanakawa (Japão), Orence (Espanha) e Pádua (Itália).

Os trabalhos de Kutka ficam na Mônica Figueiras até o dia 26 de maio.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VEIKLA

BLB BENDRUOMENĖS DARBO GAIRĖS 1983 METAMS

Praėjo rinkimai, suskaitėme balsus, buvo išrinkta valdyba. Dabar laikas pagalvoti, ką naujoji valdyba galės padaryti, kokius darbus galės atlikti. Nepaslaptis, kad darbo turime daug, sakyčiau, net per daug. Yra darbų jau anksčiau pradėtų ir juos reikės tęsti, atsiranda įvairių progų, kur lietuviški reikalai laukia pagalbos. Žmonės laukia iš Lietuvos Bendruomenės veikimo, gražių rezultatų, lietuvių vardo išgarsinimo.

Vienas faktas tačiau negali būti pamirštas. Nežiūrint, kad yra labai daug skubių reikalų, jų visų neįmanoma atlikti. Visuomet kas nors atsilieka, visuomet gailimės visko planuoto neatlikę.

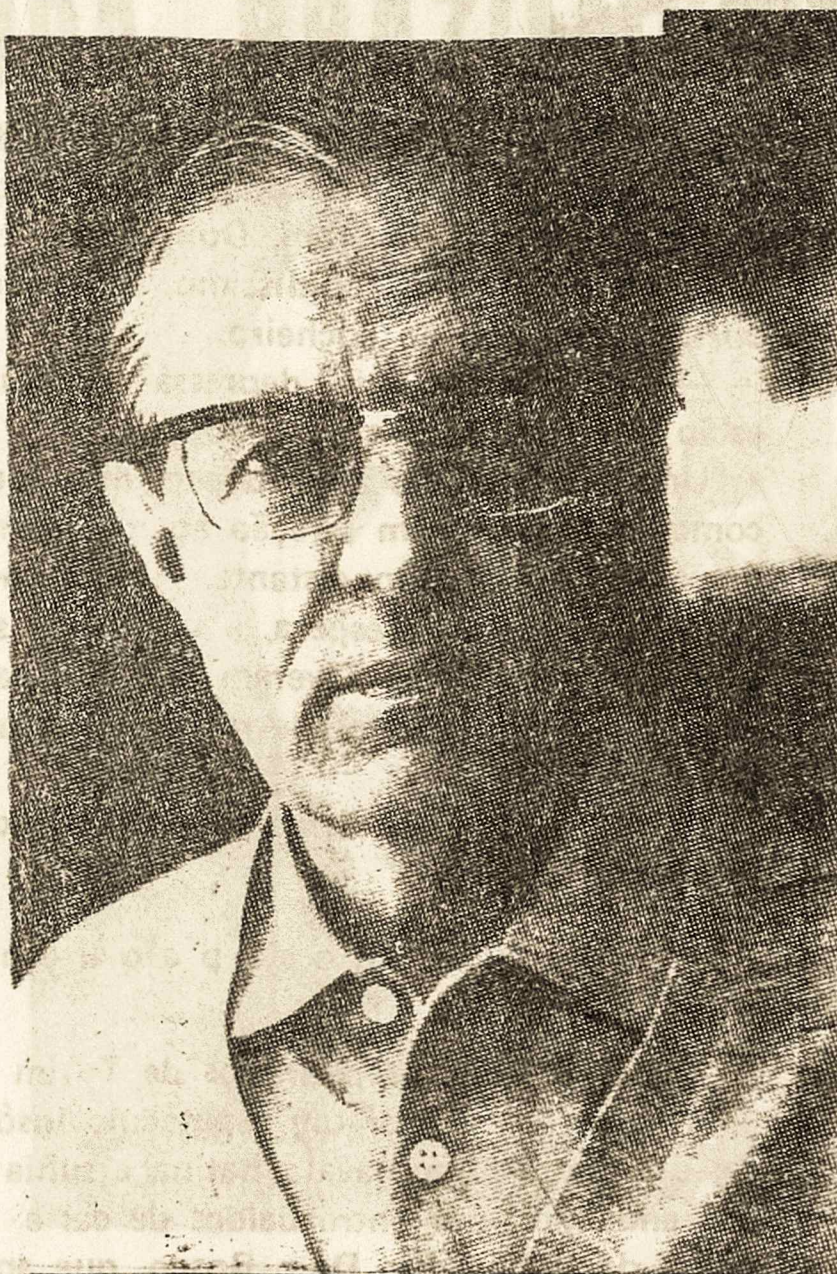
Atlikti darbą paviržutiniškai, dažnai reiškia sutikti su prastais rezultatais. Perkrauti žmones nepakeliamas naštas, reiškia juos atėityje visiškai prarasti. Patirtis parodo, kad veikėjai turi energijos ribas. Jie taip pat turi ir savo šeimas, savo darbą, savo problemas. Negalima iš jų išreikalauti, kad jie atsiduotų tikrai visuomeniniam veikimui. Nepaslaptis, kad mūsų visuomeninis veikimas yra nuo poilsio atplėštas laiko gabalėlis.

Todėl prieiname prie išvados, kad mūsų visuomeninis veikimas turi būti ribotas, atrinktas. Čia atsiranda taip vadinamos "prioridades" – kas pirmoje vietoje. Reikia gerai pagalvoti, ką mes galime padaryti ir ko negalime. Tik entuziazmo ir svajonių praktiškame gyvenime neužtenka. Taip pat negalime viauomenei pažadėti darbų, kurie ne mūsų jėgoms. Iliuzijos, nusivylimai ir neišpildyti pažadai tikrai pablogins padėtį. To turime vengti.

Todėl pažiūrėkime labai trumpai, kur randasi Lietuvos Bendruomenės darbo barai. Juos galima paskirstyti į tris dideles grupes: veikimas – kova už Lietuvos laisvę, išlaikymas tautiškumo tarp lietuvių užsienyje ir užsieniečių tarpe kėlimas Lietuvos vardo ir teisių.

Visos šios sritys yra labai svarbios ir viso pasaulio lietuviai kovoja įvairiuose frontuose. Sunku pasakyti, kuri jų yra svarbesnė. Visos yra reikalingos, visos svarbios, visos reikšmingos.

Ir kaip tik čia mes susiduriame su dilema: aišku, kad mes neturime jėgų nei galimybių kovoti visuose šiuose frontuose. Jeigu mes užsimosime pla-

Naujasis BLB-nės pirmininkas chemikas
Alfonsas D. Petraitis. Nuotr. P. Rukšio

čiai, vargu ar ką nors nuveiksime. Dar kitas reikalas: mūsų darbo laikotarpis yra du metai. Negalime užsimoti darbo kitų vardu. Taip pat turime žinoti, kiek bus galima padaryti per šiuos du metus mūsų dabartinėmis jėgomis. Todėl kviečiu pasvarstyti šio laikotarpio darbo planą.

Siūlau 1983/84 metų laikotarpį skirti pirmoje vietoje lietuviams užsienyje, tai yra, mūsų tautiečiams čia, Brazilijoje. Skirti visą dėmesį lietuvių emigrantui, kartais visai užmirštam tautiečiui.

Ką mes galime šioje srityje padaryti? Paminėsiu tikrai vieną-antrą sritį, kas yra galima padaryti, kad tautiškumo mintis mūsų tarpe visiškai neišblėstų. Skaitau šią kryptį esminę ir manau, kad yra labai skubu daryti kas mums prieinama, rankiojant išsiblaškusius tautiečius.

Čia man prisimena vienas faktas, įvykęs prieš kelis metus Italijos kolonijoje. Jiems buvo iškilęs klausimas: ar geriau bus statyti jų kultūros institutui naujus pastatus, ar apsieiti su nuomuoiais, kol mokinių skaičius padidės. Buvo gautas labai protingas atsakymas iš Italijos: "Žiūrėkite pirmoje vietoje, kad netrūktų mokinių. Be žmonių, kurie domisi mūsų kalba ir kultūra namai tušti stovės". Taigi, žmogus yra pirmoje vietoje, jį reikia saugoti, be jo namai tušti stovės. Todėl tikiu, kad mes šiuos du metus turime skirti lietuvių atvedimui į lietuvišką aplinką.

Kaip to pasiekti? Štai kelios mintys, kurias turėsime pasvarstyti ir pagalvoti, koku būdu jos taps tikrove.

– Rasti užmirštus tautiečius. Kartas nuo karto girdime lietuviškas pavardes. Paklausti, kas tą žmogų pažino – niekas nė negirdėjo. Pasitaiko, kad išsikalbėjus ir jisai nežinojo, kad čia šalia jo daugiau lietuvių būta.

– Spaudoje iškelti žymesnius tautiečius. Mes turime pramonininkų, profesionalų, mokslo ir meno žmonių. Nevisi juos pažįstame, nes spaudoje apie juos nekalbama. Abiem pusėm būtų naudinga susipažinti.

– Antros ir trečios kartos lietuviukai dažnai garsūs savo aplinkoje, savo mokykloje, bet neturi progos pasirodyti savo tautiečių tarpe. Mes galime jiems sudaryti progų pasirodymams, iškelti juos. Tie jaunieji talentai gali iškelti muzikoje, mene, literatūroje, sporte ar įvairiose mokslo šakose. Mūsų pagalba ir parama gali jiems daug padėti. Ypač mūsų šventėse jų pasirodymai pajvairintų programas ir juos pritrauktų prie savo kamieno.

– Pietų Amerikos lietuviai: mūsų spaudoje būtina turi būti vietos ir kontinento lietuvių kronikai. Bus nums naudinga žinoti, kas dedasi mūsų kaimynystėje, o jiems bus projos sužinoti apie mus. Primintina, kad kitų kraštų lietuviai turi tam tikrų sunkumų su spauda, ko mes neturime.

– Lietuviškai nekalbantieji lietuviai: didelė dalis lietuvių kilmės žmonių neturėjo progos išmokti lietuviškai, ačiau jie jaučiasi lietuviais. Reikėtų kirti jiems daugiau informacijos apie lietuvių veiklą čia, pas mus ir apie lietuvių kolonijas kaimynystėje. Šioje grupėje yra nepaprastai didelis kaičių tautiečių. Jie jaučiasi kiek tstumti dėl susidariusių aplinkybių – nutolę nuo kolonijos, dalis mišrios šeimos, sunkumai su lietuvių kalba, trūkumas informacijos apie Lietuvą vietos kalba.

Taigi, norime imtis darbo šioje srityje. Reikia priminti, kad yra jau gana daug padaryta ir dar daroma vietos lietuvių išjudinime, bet manau, kad bus neperdaug sustiprinti šį darbą.

Mūsų jėgos ribotos, darbininkų nėra. Todėl manau yra labai svarbu rasti daugiau lietuvių ir lietuvių kilmės žmonių į šią nemažą tautiečių grupę, apsigyvenusią po Pietų Kryžiaus žvaigžde. Tarp jų gal rasime ir ar daugiau jėgų, naujų minčių, naują energijos šiam darbe. Gal vėliau ir padarys daugiau ir geriau.

São Paulo, 1983 balandžio 28 d.

Alf.D. Petraitis

MŪSŲ ŽINIOS

LITUANIKOS ŽINIOS

Balandžio 10 dieną Lituanikoje vyko Šv. Juozapo Bendruomenės organizuota Atvelykio Šventė. Šventė praėjo labai gražioje ir draugiškoje nuotakoje. Svečių buvo nedaug. Pietuose dalyvavo 34 asmenys. Pamaldose maždaug 50. Malonu buvo matyti tautiečius Svetainės Verandoje besisėdinčius, besikalbančius, gurkšnojančius kavą ir ragaujančius Velykų pyragus. Kai matai būrelį lietuvių kartu praleidžiantį šventą dieną, supranti, toks ir yra Lituanikos tikslas.

Balandžio 21 d. prailgėjusį savaitgalį išvykų Name praleido skautai.

Vartininko Namelis jau baigtas, netrūksta prijungti vandenį ir šviesą.

Šią savaitę pradedamas statyti antrasis namukas senelių kaime. Šį užbaigus bus statomas trečiasis.

P. Viktoras Tatarūnas išplanavo žemę šešių namukų statybai.

Paskutiniu metu senelių kaimu susidomėjimas padidėjo.

Balandžio 18 dieną buvo nupirkta sodybos koplyčia varpas. Varpo fondatorius Damas Valenta iš Paranos. Kai bus surastas geradaris varpo bokšteliiui, varpas skardens Lituanikos kalneliuose kviesdamas maldai.

ŠALPOS RATELIS

Šiuo laikotarpiu (1.IV – 1.V) prie ŠALPOS RATELIO prisidėjo savo įnašu:

Jonas Jakatanvisky (mén) Cr.2.000,00
 Petras Bilevičius (BA) . . Cr30.000,00
 Vladzé Baltušnikaitė
 de Camargo Cr.5.000,00
 Lai Viešpats gausiai jiems atlygina.

KULTŪRINĖ IŠVYKA

Išvyko kultūrinei kelionei pp. Algirdas ir Halina Mošinskiai. Numatę aplankyti Romą, pabuvoti Kristaus Tėvynėj Palestinoj ir senosios mūsų kultūros sostinėj – Graikijoje. Ir grįš, vėl per Romą, su daugybe įspūdžių.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

MIŠIOS

už **MARIJĄ STANKŪNIENĘ**

kuri mirė 1982 metų gruodžio 8 dieną, bus gegužės 8 d. 16 val. N. S. das Dores bažnyčioj, C. Verde.

Prašome gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti.

Stankūnų šeima

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJ

Balandžio 28 įvyko pirmasis naujos BLB-nės valdybos posėdis.

Pasikeitus informacijom ir perleidus j naujas rankas Bendruomenės knygas, buvo tartasi naujos kadencijos veiklos planu. Tą planą pristatė pirmininkas p. Alfonsas D. Petraitis (plg. tekstą šiam pačiam ML numery).

BLB-nė pasiuntė laišką arkivysk. Pauliui Marcinkui, Vatikano Valstybės Komisijos pirmininkui, kuriuo prašoma, kad šv. Kazimiero Jubiliejaus proga Vatikanas išleistų komemoratyvinį pašto ženklą.

BLJ Sąjungos pirmininkas, Al. Valavičius, pristatė projektą pagaminti marškinėlių su lietuviškais motyvais artimo Lietuvių Jaunimo Kongreso proga, tikslu padėti jaunimui padengti išlaidas kelionės į Kongresą.

Sekantis posėdis numatytas, gegužės 26 dieną.

BRUNA ŠAPOLAITĖ, 18 metų artritu serganti C. Verde lietuvaitė, balandžio 23 d. atšventė savo gimtadienį. Per Tiradentes civilinę šventę Brunos namuose kun. P. Rukšys atlaikė mišias už sukaktuvininkę. Labdaros Ratelis susirinkusius pavaišino tortu ir lengvais gėrimais. Metinėse dalyvavo taip pat Brunos draugės Sofija Misiukaitė, Ona Plečkaitytė ir Rudžiūtė iš Bom Retiro.

Linkime ištvermės ir didelės kantrybės mielai Brunai. LR.

ML Skaitytojams, kurie užsimokėjo prenumeratą, bet jų pavardės nebuvo paskelbtos ML-je. Šiuos skaitytojus prašome pranešti administracijai telefonu ar laišku.

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA
 ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas
 Av. Puglisi, 550
 (Esq. da Rua Buenos Aires)
 GUARUJÁ Fone: 86-6789

GAL REIKIA DARBŲ, O NE ŽODŽIŲ

Prieš pora dešimtmečių dalyvavau tautodailės – rankdarbių parodėlės atidaryme. Veikė rankdarbių kursai. Baigiant mokslo metus buvo suorganizuota parodėlė.

Atidarymo proga kalbėjusi preligentė gūdžiu balsu gaudino dalyvius šiais žodžiais: "Lietuvės motinėls, kodėl neleidžiate savo dukrelių, pasimokyti tų gražių lietuviškų darbėlių.. ..". Tačiau pačios preligentės nė viena dukrelė, nė tada, nė kada nors vėliau tokiuose kursuose nedalyvavo ir tų "gražių lietuviškų darbėlių" nesimokino.

Paskutiniaisiais metais, regis, ta pati ponija pradėjo viešai spaudoje nurodinti "kas ir už ką turėtų užprašyti šv. mišias". Jau netoli trisdešimts metų kunigauju S. Paulyje tačiau neprišimenu tokio atvejų, kad ji už ką nors būtų užprašiusi.

Nekartą jau buvome per spaudą pabarti, kad neremiame vieno ar kitų lietuviško reikalo, bet niekad jokiam aukotojų sąrašė, net tame, kur skelbiami eiliniai "Mūsų Lietuvos" prenumeratoriai neradau ponios pavardės.

Paskutiniu metu į kaltintojų eiles įsijungė ir "Labdaros Ratelis".

Mirė Agota Sereikaitė. Ratelis rašo: "Mes ją pažinom vienišą ir apleistą, gyvenančią prastam kambarėlyje Bom Retire".

Tačiau Agota mirė. Labdaros Ratelis vietoj mušėsis į krūtinę, kad ją globos reikalingą taip apleido, kad net nežinojo, kur ji buvo priglauta, kaltina lietuvius: "Kad daug rūpinasi apie muziejus, sodybas ir kitokius dalykus". Ir toliau pasigiria: "Mes galvojame, kad yra laikas pagalvoti apie senelių namus".

Brangieji "pagalvojimu" nei muziejus, nei sodybos, nei bažnyčios, nei senelių namai nepasistato. Nepasistato nė žodžiais. Reikia darbų. Reikia sujungtų rankų. Kai vežimas sunkus, arkliai vienas kitą kanda, nuo to vežimas nepasidaro lengvesnis.

K. J. Šeškevičius

• Namai be lietuviškos spaudos – pilis be tautinės šviesos

MIŠIOS

ALBINAS VASILIAUSKAS

mirė 1971 m. gegužės 13 d. Casa Verde. Mirties metinių mišios už velionį bus atlaikytos sekmdienį, gegužės 15 d. 8 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Giminės, pažįstami ir bičiuliai kviečiami dalyvauti.

MŪSŲ ŽINIOS

ML SIUNTINĖJIMAS

Su gegužės mėnesiu pasikeičia ML-vos išsiuntinėjimo būdas. Pradžioj laikraštis bus siuntinėjamas visiems paštu. Kas norėtų ir toliau atsiimti ML V. Zelinos klebonijoje arba Vyto bare tegul praneša redakcijai. ML nebus daugiau paliekama kioskuose V. Zelinoy ir prie centrinio pašto. Šiuos skaitytojus prašome užsiprenumeruoti laikraštį, kuris bus siunčiamas į namus.

ML bus siunčiama tik tiems skaitytojams, kurie užsimokėjo prenumeratą.

ALGIRDAS SAVICKAS, kuris kelis metus išnešiojo laikraštį po V. Zelina, dėl asmeninių priežasčių, daugiau nebegalės laikraščio išnešioti.

ML-vos administracija širdingai dėkoja Algiui už jo talką laikraščio išsiuntinėjime ir išnešiojime, linki jam sėkmės bei geros sveikatos.

Prenumeratas prašome mokėti TIK-TAI V. Zelinos klebonijoje, ML redakcijoje arba paštu čekiais. NĖRA JOKIO ĮPAREIGOTO ASMENS prenumeratos rinkti.

Jeigu negautumėt ML-vos, prašome mums pranešti raštu ar telefonu: 273-0338.

Tikimės, kad naujas ML-vos pristatymas bus geresnis ir kad taip labiau patenkins skaitytojus.

FEIJOADA

Labdaros Ratelio ruošiamos feijoados-pietų bilietai jau platinami. Kaina visiems prieinama: tik Cr.1.500,00. Bilietus galima gauti klebonijoje, pas Emiliją Bendoraitienę, Kazimierą Rimkevičių, Joną Makuševičių, Vladą Jurgutį, L.K. Moterų Draugiją ir Mariją Stankūniene. Labdaros Ratelis prašo visus kuo gausiau dalyvauti. Kas negali dėl sveikatos, ar kitų priežasčių dalyvauti, tai yra prašomi auka arba produktais prisidėti. Velykų metu Labdaros Ratelis pinigais, vaistais ir maistu išdalino 24.500,00 kruzeirų.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

JUOZAS VAIKŠNORAS

Mielam ML skaitytojui ir rėmėjui širdingai dėkojame.

Administracija

Lietuvių Sąjunga - Aliança

Motinoms pagerbti

R U O Š I A

PIETUS

Gegužės mėn. 15 dieną, 13 valandą.

Su pajvairinta programa.

Kviečiame skaitlingai dalyvauti Motinos šventėje, nedelsiant užsirašyti pas Valdybos narius, telefonais: 93-5470; 274-5116; 92-3309.

RUA LITUÂNIA, 67

L. K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ ŽINIAI

Šių metų gegužės mėnesio 29 dieną po 16 val. lietuviškų pamaldų, Jaunimo Namuose, šaukiamas metinis narių susirinkimas. Susirinkimo programoje praėjusių metų veiklos apyskaita ir einamieji reikalai.

Visi nariai prašomi dalyvauti.

Aldona Černiauskaitė Fernandes sekretorė

K. J. Šeškevičius pirmininkas

JONAS LUKOŠEVIČIUS ir SUZANA ŠILINGAUSKAITĖ praeitą šeštadienį, balandžio 30 dieną sukūrė naują lietuvišką šeimą sumainydami aukso žiedus kun. Petro Rukšio akyvaizdoje. Aprašymas bus sekanciam ML numeryje.

MENO KRITIKŲ PREMIJA

Po Velykų, balandžio 4, Teatro Municipal de São Paulo patalpose įvyko São Paulo Meno Kritikų (APCA – Associação Paulista de Criticos de Artes) 1982 metų darbų premijacija. Buvo premijuoti teatro, muzikos, literatūros, kino, vaikų literatūros, šokių, liaudies muzikos, radijo, televizijos, cirko, vaikų teatro geriausi veikalai ar pasirodymai 1982-aisiais metais. Taigi buvo meno darbuotojų iš visos São Paulo valstijos. Premijacijos įteikimo iškilmėse dalyvavo, pakviesti, iš lietuvių tarpo, kun. Pr. Gavėnas ir V. Bacevičius. Šios gi "Associação Paulista de Criticos de Artes" organizacijos valdybos pirmininkas yra mūsų tautietis, Nenrique Lošinskas Alves.

VIII OLIMPIADAS DOS IMIGRANTES de 20 de Maio a 5 de Junho de 1983

A Comunidade Lituano Brasileira, já inscrita, participará nas seguintes modalidades:

- 1) BOLA AO CESTO;
Responsável: André Grigonis
- 2) FUTEBOL DE CAMPO;
- 3) FUTEBOL DE SALÃO;
Responsáveis: Casemiro Ausenka
Júlio Teodoro

- 4) ESGRIMA;
Individual: Jaime Gelsar

Na próxima Edição, mais detalhes a respeito.

J. Sermuksnis
- Coordenador de Esportes

MALONIAI KVIEČIAME VISUS DALYVAUTI

PUPŲ BALIUJE FEIJOADOJE

SEKMADIENĮ, GEGUŽĖS 22 DIENĄ, 12:30 VAL.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS SALĖJE, R. Juatindiba, 28

Paremkite labdaros darbus ir šv. Kazimiero parapiją

Labdaros Ratelis